

Казки на ніч

Заяче сало

ЗАЯЧЕ САЛО

Їхав пан а кучером Іваном у далеку дорогу. Вони їхали мовчки, але мовчанка обридла. Пан і надумав поговорити. В цей час вискочив заєць. Пан і почав свою розмову з зайця. — От у мене в лісі водяться зайці, тільки не такі, як оце пострибав маленький, а великі. Я з-за границі привіз на розплід. Одного разу я зібрався на полювання, взяв із собою чоловіка з десять загоничів. Вони нагнали па мене зайців, а я їх тільки — бах! та бах! Тоді я набив їх десятки зо три... А одного забпв, то такого величезного, я баран завбільшки! Ну, а коли здер з нього шкуру, то було більш як півпуда сала. От які в мене зайці! Кучер слухав, слухав, а далі й каже: — Но-о, гніді, скоро вже і міст той, що під брехунами ламається. Почув це пан і каже: — Чуєш, Іване, так от які зайці бувають! Правда, що в нього півпуда сала то не було, а так. фунтів з десять. — Звісно, заєць зайцем,— каже Іван. Ну, їдуть далі, а пан знову до Івана: — От що, Іване, а ми скоро вже буде той місток? — Та скоро вже, пане,— каже Іван. — Так-от знаєш, Іване,— продовжує пап,— мабуть, що на тому зайцеві і десяти фунтів сала не було,— так фунтів три — чотири, не більше. - Та мені що,— каже Іван,— хай буде і так. Але проїхали трохи, пан повертівся на місці та й знову: — А чи скоро, Іване, вже той міст буде? — Так, скоро, пане, ось-ось, тільки в долину спустимось. — Гм, - каже пан, - а знаєш, Іване, на тому зайцеві і зовсім сала не було – сам знаєш, яке на зайцеві сало. — Та звісно, - каже Іван, - заєць зайцем. Спустились в долину, а пан і питає: - А де ж, Іване, той міст, що ти про нього говорив? - А він, пане, - каже Іван, - розтопився так само, як те заяче сало, що ви про нього говорили.